

Prof. Dr. Umur ÇOLGAR

Söyleşi: Dr. Sinem ERTAŞ

ADI SOYADI : Nazım Umur ÇOLGAR

Doğum Yeri : Ankara

İlk Öğretim : T.E.D.Ankara Koleji

Orta Öğretim : Özel Şişli Terakki Lisesi

Yüksek Öğretim : İstanbul Üniversitesi, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi (1976)

Tıpta Uzmanlık : Doğum ve Kadın Hastalıkları, İ.Ü.Cerrahpaşa Tıp Fakültesi,
Kadın – Doğum Anabilim Dalı (1981)

Doçentlik : Doğum ve Kadın Hastalıkları (1986)

Profesörlük : Doğum ve Kadın Hastalıkları (1996)

Askerlik : Girne, 100 yataklı Asker Hastanesi (1982 – 1983)

Görev Yaptığı Kurumlar :

- İ.Ü.Cerrahpaşa Tıp Fakültesi , Kadın – Doğum Anabilimdalı Öğretim Üyesi (1986 – 2000)
- İ.Ü.Cerrahpaşa Tıp Fakültesi ,İngilizce Tıp Bölümü Öğretim Üyesi (1989 – 2000)
- Acıbadem Hastanesi Kadın – Doğum Bölüm Başkanı (2000 – 2004)
- 2004 yılında emekli olarak Serbest Muayenehane hekimliği yapıyor

Sosyal Durumu :

- Evli, bir erkek, bir kız iki çocuk sahibi

Kurum İçi Görevler :

- İ.Ü.Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Reprodüktif Endokrinoloji Bilim Dalı Öğretim Üyesi (1989 – 2000)
- İ.Ü.Cerrahpaşa Tıp Fakültesi ,Tüp Bebek Merkezi (1991 – 2000)
- İ.Ü.Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Etik Kurulu
- Acıbadem Hastanesi Etik Kurulu

Yurt Dışı Eğitim :

- Jones Institute for Reproductive Medicine, Norfolk ,Virginia USA (1987-1988)

Kurucu Üye Olduğu Dernekler :

- International Society of Gynecological Endocrinology
- Türk Reprodüktif Endokrinoloji ve İnfertilite Derneği
- Menopoz ve Osteoporoz Derneği
- Üreme Tıbbı Derneği

Sizinle söyleşi yapma şansı bana tanındığı için çok gurur duyduğumu belirtmek isterim değerli Umur hocam. Sizi tıba yönlendiren neydi? Sonrasında cerrahi bir branş olan Kadın Hastalıkları ve Doğum ihtisasını seçmeniz nedeni neydi?

Sevgili Sinem hanım, öncelikle bu söyleşi için çok teşekkür ediyorum.

Aslında doktor olmak benim çocukluk hayalim değildi, bu nedenle lise son sınıfı yılığında “Umur’a İTÜ eğitimi ve mühendislikte başarılar dileriz” diye yazıyor. Daha sonra İTÜ sınavını kazanamayınca liseden en samimi arkadaşımın da teşviki ile iki yıl önce yeni kurulan İÜ Cerrahpaşa Tıp Fakültesi’ne kaydoldum. Eğitim sürecimin o fırtınalı yıllarında Kadın Hastalıkları ve Doğum branşına merak ve sevgi duydum. O yıllarda her branş asistan alırken kendi sınavını yapıyordu, 1976 yılında 52 meslektaşım arasında birinci olarak kadroya

TJODist Bülteni

girdim. Bunca yıl sonra geriye dönüp baktığımda bugün Tıp Fakültesi'ni bitirsem gene Kadın- Doğum ihtisası yapardım diye düşünüyorum.

Reprodüktif Endokrinolojiye olan ilginiz nasıl başladı? Bu kadar dinamik bir başlık konusunda çalışmak mı sizi dinç tuttu yoksa hep böyle miydiniz? Nasıl güncel kalmayı başarıyorsunuz?

Beni Reprodüktif Endokrinoloji ile tanıştıran, asistanlık günlerimde Amerika'daki eğitiminden dönen hocam Prof.Dr. Feridun Aksu olmuştur. Uzun nöbet gecelerinde o zaman baş asistan olan Feridun Ağabeyi dinlerdik, bize Amerika'dan getirdiği kitapları verirdi, onları hatmederdim. Askerdeyken Speroff'un Jinekolojik Endokrinoloji kitabını üç kez okumuştum. Ama seçimimdeki kırılma noktası 1986 yılında hocam Prof.Dr.Turgay Atası'nın önerisi ve desteği ile katıldığım İtalya'daki Jinekolojik Endokrinoloji Derneği'nin kuruluş toplantısı oldu. O tarihten sonra, şimdiki adı ile Reprodüktif Tıp en önemli ilgi alanım oldu. Amerika'da yanında çalışma fırsatı bulduğum hocalarım Howard ve Georgeanna Jones ise mesleki yaşantımda rol modellerim oldular. Muayenehane açtıktan sonra konu ile ilgili en önemli uluslararası derneklere üye oldum ve en popüler dergilere abone oldum. Onları okuyacak da bol bol vaktim oldu.

Cerrahpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi'ndeki yıllarınızdan bugüne baktığınızda kariyerinizde keşke daha farklı olsaydı dediğiniz bir tercih var mı?

Bazen geriye dönüp 45 yıllık Kadın-Doğum kariyerimi gözden geçiriyorum ve şu sonuca varıyorum; zamanı geri sarıp asistanlığımın ilk gününe geri dönsen 45 yıl içinde yaptıklarımın aynısını yapardım. Yaşadığım hiçbir şeyden pişmanlık duymuyorum, sadece İÜ Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'ne bağlı İngilizce Tıp'ta daha uzun süre öğretim üyeliği yapmak isterdim.

Son dönemde; özellikle son 2-3 yılda doktorlar dahil birçok genç ülkemizi terk etmeyi planlıyor ve 'beyin göçü'nün önüne geçilemez bir hal aldı. Bu konudaki düşüncelerinizi merak ediyorum. Sizce gençler ne yapmalı?

Benim mezun olduğum 1976 yılından beri, imkanları olan sınıfın %10-15'i uzmanlık eğitimi ve sonra da orada kalabilmek amacı ile yurt dışına gidiyordu. Özellikle eski ve oturmuş Tıp Fakülteleri'ni bitirenler iyi bir eğitim aldıkları için başarılı da oluyorlardı. Oysa bugün yüzün üzerinde Tıp Fakültesi ile tıp eğitimi de sorgulanır hale geldi. Doktorların da çoğu, sağlıkçılara uygulanan şiddet, düşük maaş politikaları ve ülkenin genel ekonomik durumu nedeni ile yaşamlarını yurt dışında sürdürmek istiyorlar. Bugün mezun olsaydım ben de mesleki yaşantımı yurt dışında sürdürmek ister miydim? Ne yazık ki bu soruya "Hayır" diye cevap veremiyorum.

Hocam, bana verdiği samimi yanıtlardan dolayı teşekkür ediyorum.